

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Clarissimi Viri Henr. Zoesii Amersfortii, In Academia
Lovaniensi I. V. D. Et Antecessoris Commentarius In Jus
Canonicum Universum, Sive Ad Decretales Epistolas
Gregorii IX. P. M.**

Zoesius, Hendrik

Coloniae Agrippinae, 1691

Titulus VII. De eo, qui duxit in matrimonium, quam polluit per adulterium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62329](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-62329)

tum impediens matrimonium, d. c. 3. § 6. habetque effectum dirimendi sponsalia, si sive præcedentia, sive sequentia. Quod omnino verum est in voto Religionis, cum obliget ad rem statui matrimoniali contrariam.

10

Quæstionis autem est, An & votum simplex castitatis dirimat sponsalia? R. Esse quidem voto simplici præcedenti vim irritandi sponsalia subsequentia, c. Rursus h. t. quod contineant rei illicitæ promissionem, quippe jam alteri promissæ, non tamen eandem vim propositam esse voto coelibatus in sæculo servandi; nam istud non ponit obligationem quoad præcedentia sponsalia. Quæ sententia juri est conformior, & pro ea adducitur textus in c. Veniens s. h. t. in quo mulieri voventi postea de fide sponso mentita satisfactio est indicenda; quam iudici non esset necesse, si sponsalia dirimerentur per votum subsequens. Præterea non videtur res ista talis, quæ sub votum cadat. cum alteri debeatur, cui non debet fieri præjudicium, ut Deo ejus facta promissio non teneat. Nec facit quod aliter se res habeat in voto Religionis; nam si concessum ingredi Religionem post matrimonium, quidam & post sponsalia? cum hoc votum se habeat eo modo ad sponsalia, quo solemne ad matrimonium Abbas d. c. Veniens num. 5. Navar. in Summa cap. 22. num. 27. Innoc. ad d. c. Rursus, Sanchez 1. Disp. 46. num. 9. Hinc & votum de suscipiendo Ordine sacro non liberat à sponsalibus, cum Ordini quidem sit adnexusum votum, per se tamen simplex, & quidem castitatis, quod, uti dictum, sponsalia non solvit in detrimentum alterius.

11

Alia quæstio est, An qui post votum simplex virginem defloravit, teneatur eam ducere, non obstante voto simplici? R. Ita rectius dici, cum votum non obliget, rebus notabiliter mutatis, uti hic, propter vinculum justitiæ, quod supervenit, & gravissimum proximi damnum prævalens voto; si tamen jubeatur eam ducere per judicem, uti dicitur infra De adult. & mulier ignoraverit votum; nam si sciavit, habet quod sibi imputet, Sanchez 1. Disp. 45.

12

Alterum impedimentum, de quo hoc Tit. ponit Ordo; qui alius major alius minor, ut dictum sup. lib. 1. Ille præcedens ponit impedimentum dirimens, propter tacitum continen-

tia; votum ordini sacro adnexum, c. 1. De 10 in 6. Dico præcedens; quia sequens tollit vinculum matrimonii.

Dubitarum autem, Quo jure sit hoc hoc impedimentum? R. Veritas esse, hoc Ecclesiastico esse inductum, cum nullatenus re divino inveniatur præceptum irritans, que repugnet Sacerdotio matrimonium compariatur, uti patet in Sacerdotibus veteris Testamenti, & in Græcis Sacerdotibus detnis, quibus est permissus matrimonium. Et licet à temporibus Apostolorum in Ecclesia, ne promoti ad Ordinem in matrimonium, inde tamen non sequatur divinum, cum ab Apostolis statutum videtur in Ecclesiastico attribuitur. Sanchez 7. Disp. 1.

Dicta de impedimento ex ordinis sacro ne vera sunt, quatenus quis volens habere uxorem, ante ingressum in Ordinem non habente, per text. in can. 1. c. cum illis, ubi ante pubertatem emissum votum non tenere, ut dictum sup. De coelibat. c. § mulier. num. 11. ubi & dictum de promotione Ordinis irritam non inducitur conditionem continendi, si irrita sit contractus alicujus substantialis, siue quævis ratio facta à non Episcopo: ut non peccet ordinatus, cum ne quidem voto simpliciter sit dicti obstructus. Vid. Sanchez 7. Disp. num. 13.

TITULUS VII.

De eo, qui duxit in matrimonium quam polluit per adulterium.

SUMMARIUM.

1. Machinatio mortis alterius conjugii irritans impedimentum dirimens.
2. Item adulterium cum alterius machinatione irritans impedimentum dirimens.
3. Adulterium cum promissione de ducendo quando ponat hoc impedimentum.

- 4. An & solum adulterium sine fide data?
- 5. Liberi ex adulterio suscepti debentur alimentis.
- 6. Ut & spurii omnibus.

DE crimine hic agitur, quod ponit impedimentum dirimens, & videtur triplex esse. Primum oritur ex machinatione mortis alterius conjugis. Ubi debet machinatio suum sortita esse effectum: non obstante textu in *c. 1. §. 6. h. t. §. c. 1. sup. De convers. conjug.* quæ tantum faciunt mentionem machinationis, quia verba cum effectu sunt intelligenda, pœna non imponitur nisi crimini completo. Debet etiam uterque ad eam concurrere, saltem consilio aut mandato ad mortem cõperando. Rati habitio non sufficit, cum ad actum non concurrat. Alter sit infidelis, vel uterque fidelis, non refert, *d. cap. 1. sup. De convers. conjug.* Denique fiat & animo inveniendi cum altero matrimonii: quæ conditio licet non exprimat per Canones, vult tamen eam subintelligi ratio inducti impedimenti, scilicet ne conjux conjugis vitæ infidetur, ut eo liberatus cum dilecta magis persona contraheret.

2. Secundum ponit adulterium, cum machinatione alterius tantum. Quem modum cum priori quidam conjungunt, à quo tamen rectè separatur, cum ibi requiratur utriusque machinatio, licet non intervenit adulterium, hic autem requiritur adulterium, & alterius machinatio sufficit, *c. 1. §. 3. h. t.*

3. Tertium, adulterium cum promissione de ducendo post mortem conjugis, vel matrimonio de facto inito, superlute alterius conjugis, *c. 1. §. 4. h. t.* Ubi primò oportet verum cum primo fuerit conjugium, quia alias putativum non præstabit impedimentum, *d. c. 2.* Deinde adulterium sit completum, durante conjugio cum altero, quia alias non erit crimen perfectum sed inchoatum tantum, quod non meretur hanc pœnam, & deficeret conditio, ob quam pœna præcipuè imponitur. *c. fin. h. t.* Tertio, alter sit conscius conjugii prioris, *d. c. 2. §. 4. h. t.* ut si alter ignoraverit, etsi de copula fides data, aut etiam de facto matrimonio inito intervenit, non tamen impediatur secundam habere, novo consensu interveniente, *c. 7. hoc t. cum alias non si. formale*

adulterium, nec debeat vir ex suo dolo reportare commodum, *d. c. hoc t.* Ubi si fuerint conjuncti, superlute priori, vir non potest, primâ mortuâ à secunda inficia matrimonii prioris recedere, secundæ tamen est licentia recedendi à tali viro, quia ignorantia facit eam non peccasse. Quarto, oportet promissio sit expressa signo exteriori; nam in corde retenta non poneret impedimentum, quod in ea non obtrineat ratio impedimenti. Faciunt enim Canones passim mentionem fidei datæ, aut contracti matrimonii, quod requirit exterioris signum. Nihil excusabit, quod diu simul cohabitavit, ut & liberos generavit, cum multiplicitas prolis ita susceptæ eorum crimen magis exaggeret, & diurnitas temporis non tam peccatum minuat, quàm augeat, *c. 5. hoc t.*

Ex quibus patet resolutio ad questionem, 4. An solum adulterium, vel sola fides data, vel solum matrimonium, ponat hoc impedimentum? Respondendum enim negative, ut patet ex *c. 6. h. t.* ubi adulterium sine fide data non impedit postea cum eadem contrahi nuptias & ex *c. fin. eod.* ubi contractus initus cum secunda, vivente primâ, non impedit cum secunda contrahi postea matrimonium, si copula non intervenit; & Canones passim requirunt utrumque simul scilicet copulam cum fide data, aut matrimonio de facto inito: ut non nisi utroque posito possit poni impedimentum, quia non solet poni pœna, nisi positus requisitis ad crimen. Nec obstat *can. 1. §. xxxi. q. 1.* in quibus indistinctè dicitur, non licere ducere in uxorem pollutam prius per adulterium; quia generalis & indistincta illorum Canon, locutio restringitur ibi per loca subsequentiâ, secundum jam dicta. Uxoridivium ponit impedimentum impediens tantum, de quo infra *Tit. 16.*

Mandat autem Pont. hic *d. c. 5. in fine*, ut liberi ex adulterio suscepti alimentis secundum facultates à parentibus ministrantur, secutus jus naturæ, ne qui nihil d. h. queunt, eam pœnam subeant, quod à parentibus alii nequeant, ut secundum rigorem statuerat jus civile, *Auth. Ex complexu C. De incest. nupt.*

Ubi quaeritur, An *d. cap. decisio* locum habeat in omnibus spuris? R. Hoc quidem negare

gare Paleor. in *Tract. De nobis et spur.* cap. 46. num. 4. qui vult tantum agi ibi de natis ex putativo matrimonio: verum rectius dici, ad omnes pertinere spurios *d. cap. 5.* decisionem, quia nititur jure naturali, quo mandatur educatio liberorum. Et facit, quod matrimonium de quo *d. c. 5.* non possit dici putativum, cum contra legem sit initum; & non tam subsit ignorantia facti, quam juris, quæ non excusat, nec facit poni matrimonium putativum, quod ponitur per justam facti ignorantiam, de qua *ios. Qui filii sint legit.* Denique si putativum foret, frustra moveretur questio de ns alendis, cum tales succedant in parentum hereditatem, ut dicitur *infra Tit. 17.*

TITULUS VIII.

De conjugio leproforum.

SUMMARIUM.

1. Lepra superveniens solvit sponsalia.
2. Non etiam matrimonium.

Lepra superveniens dat causam irritandi sponsalia, *c. fin. hoc tit.* Ratio consistit in metu infectionis, qui merito facit invitum. Idem non operatur lepra præcedens, si fuerit præcognita, quod sibi imputare debeat, qui cum infecto contraxerit. Aliter se res habet, si ignoraverit, *arg. cap. Quæmadmodum sup. De jur. jur.*

Matrimonium per lepram supervenientem ² minimè dissolvitur, etiam non consummatum, *cap. 1. hoc tit.* nequidem quoad thorum, *cap. 2. hoc tit.* Quod tamen temperandum videtur nisi subsit probabile periculum infectionis, cum nemo se obliget ad matrimonii contractum, nisi salva vitæ incolumitate, & ita temperandum, secundum plerisque, *d. c. 2.* Neque enim Deus est tentandus, *can. Si nulla xxxii.* ⁷ Licet autem eo casu liberetur à debiti redditione, non tamen ab aliis servitiis, quæ sine periculo vitæ præstari possunt. Vide Barbosa *ad Rub. D. Solutio matrim. p. 2. n. 28. & 29.* Idem sentiendum de morbo Gallico, aut simili, quo alter laboret, ex rationis paritate. Navarr. in *Summa c. 21. num. 27. casu. 8.*

TITULUS IX.

De Conjugio servorum.

SUMMARIUM.

1. Impedimentum dirimens ponit errorem personam.
2. Vel circa personam conditionem.
3. Nisi quis scienter cum serva contrahat.
4. Jure Canonico tenet matrimonium irritum.
5. Partus sequitur conditionem contractus.
6. Error circa personam cum assensu concubinans dirimit matrimonium.
7. Idque jure naturæ.
8. Error circa alias qualitates non dirimit.
9. Quod tamen limitationem recipit.
10. Dolus interveniens an irritum faciat matrimonium?

Impedimentum dirimens ponit errorem contingit vel circa personam, ut si quis putat se ducere sejam, quæ est primogenitam, & obtruditur ei fecunda, & impedit matrimonii contractum propter defectum consensus in personam, non possit dici consensisse in personam, si animo non concepit, *arg. l. In contractu. De contrah. empt.* Quod si error est, ut ne quidem S. Pont. efficere potest tali errore matrimonium initum, non potest supplere consensum. Vel circa personam conditionem, ut quando quis contrahere cum persona libera, quæ est qualem contractum, post leges civiles. *De nupt. 22. §. si verò ab initio.* Et hoc irritum, propter errorem circa personam qui gravior est, & omnem consensum dirimit, *cap. 2. & fin. h. t.* Dico Becelesiasquis non jure naturæ non irritari, cum simpliciter solute non impediat liberum matrimonium, sed tantum certis temporibus, & contractus hic sit simpliciter voluntarius, cum contrahatur in hanc personam. Licet irritum sit adjunctum ratione qualitates, non facit involuntarium simpliciter, ut patet.

Scienter cum serva contrahens, habet